

[Paul Møller.]

Den højtærede finansminister var inde på spørgsmålet om, hvad vi skal frygte, arbejdsløshed eller overbeskæftigelse. Jeg tror, vi skal frygte det værste, men håbe det bedste og indstille os på, at det vil være rimeligt i overgangstiden at have en så fri økonomi herhjemme, at vi bedst muligt kan lempe den omstillingsproces, der skal foregå. Det er ikke noget nyt og ikke nogen ny begrundelse, for den fremgår allerede af de to partiers 4. oktoberudtalelse, og jeg fremhævede det også som et hovedsynspunkt under åbningsdebatten; i øvrigt — hvad der selvfølgelig er endnu vigtigere — står der i selve 4. oktoberudtalelsen, at det er nødvendigt med den nye økonomiske politik for at lette den omstillingsproces, vi står over for, når vi bliver medlem af de syv landes frihandelsområde.

Den højtærede handelsminister var inde på nogle betragtninger, som jeg egentlig helt kan dele, nemlig at der nærmest er lidt mindre beskyttelse i den foreslåede lov, end der er i den gældende, og at omlægningen fra importregulering til toldpolitik medfører lavere priser og lavere omkostninger. Det er en smuk afslutning på en hundredårig — havde jeg nær sagt — politisk diskussion om toldpolitikken, som den højtærede minister herigennem har bragt, og så kan vi diskutere senere, hvem der egentlig havde ret i synspunkterne med hensyn til told og importregulering i de 27 år, spørgsmålet er blevet diskuteret. Men i overgangstiden, som alle har erkendt der kan komme vanskeligheder i, er det vor opfattelse, at dér bør vi milde vilkårene. Det kan ikke være afgørende for danske interesser, om denne overgangstid bliver et år eller to kortere eller længere, end den ellers kunne være blevet.

Den højtærede handelsminister var også inde på administrationssynspunkter. Det er naturligvis klart, at når importreguleringen forsvinder, forsvinder også visse administrative opgaver; men vil ikke oprindelsesbestemmelserne i den nye traktat — ja, det sorterer under den højtærede udenrigsminister eller måske den højtærede finansminister, jeg ved ikke, hvordan det bliver fordelt mellem de tre herrer ministre — kræve et administrationsapparat, og kan vi ikke også risikere, at en

antidumpinglov kræver et administrationsapparat? . . . Nå, det mener den højtærede handelsminister ikke, og det mener finansministeren heller ikke, det er såre godt, men så vil det sige, at den sikkert heller ikke skal bruges ret meget, denne antidumpinglov.

Til slut vil jeg gerne takke for besvarelsen og så håbe på, at vi kan få et udvalgsarbejde med det mål for øje at nå frem til enighed om de vilkår, dansk erhvervsliv skal have i denne farlige overgangstid.

Weikop: Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen sagde, at jeg måtte ikke blive vred over, at han bebrejdede mig, at jeg havde taget spørgsmålet om prisloven, loven om indseende med priser og monopoler, med ind i mine udtalelser ved forhandlingen i går. Jeg bliver så sandelig ikke vred over, hvad det ærede medlem siger, for det første fordi jeg synes, det ærede medlem siger selv alvorlige ting på så munter og fornøjelig en måde, at man slet ikke kan blive vred derover, og for det andet fordi den højtærede handelsminister selv sagde, at i hvert fald, for så vidt angik loven om indseende med priser, havde den en meget, meget ringe betydning. Jeg må da egentlig mene, at hvis man synes, noget er betydningsløst, så skal man også fjerne det. Ganske vist tilføjede den højtærede handelsminister, at han fandt, at en drøftelse var overflødig, men jeg kan ikke se, at en drøftelse er overflødig, hvis man mener, man har en lov, der ingen betydning har. Hvorfor skal man så ikke fjerne den? Jeg ved meget vel, at der kan være ting — det er en ganske lille lov — som skal gå over et andet sted, men den højtærede handelsminister kan i hvert fald ikke slæbe rundt med direktoratet for vareforsyning i en lov, der ikke eksisterer. Det er så tydeligt, at loven er kommet til veje under helt andre forudsætninger.

Den højtærede handelsminister oplyste tillige, at han var ikke nogen hund efter overflødige bemyndigelser og også selv syntes, at valutilovens § 7 om bemyndigelse til rationering og produktionsregulering og alt dette var noget meget drastisk noget. Men så tilføjede den højtærede handelsminister, at det kunne jo være, man fik brug for